

Sancti Gregorii Papæ Primi Cognomento Magni Opera

In Tres Tomos Distributa. Ex quamplurimis MSS. Codicibus emendata ;
Additæ Sunt Quædam Notæ in Dialogos & Epistolas ejusdem S. Gregorii

Gregor <I., Papst>

Lutetia Parisiorum, 1675

De Commentario in Cantica Canticorum. Observatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75090](#)

DE COMMENTARIO in Cantica Canticorum.

O B S E R V A T I O .

IN prima de his Commentariis Praefatione planum, ut spero, fecimus hunc de quo agimus non esse genuinum sancti Gregorij factum. Rationes non iterò, ne actum agam: sed aliquot argumenta solvenda sunt, quibus contraria sententia munitur. Objectant primò Ildefonsum Toletanum Episcopum, qui opus Morale in Cantica Canticorum S. Gregorio adscribit. Objectant secundò manucriptos codices multos horum commentariorum, qui quidem S. Gregorij nomine prænotati sunt. Objectant tertio in multis manuscriptis hunc Commentarium non per capita sed per Homilias esse distributum. Quod innuit Epist. 22. lib. 10. Regesti S. Gregorius de suis in Cantica Canticorum expositionibus loquens: *Quia charissimus quondam filius meus Claudius aliqua me loquente de Proverbii, de Cantis Canticorum, de Prophetis, de libris quoque Regum & de Heptateucho audierat, quæ ego scripto tradere præ infirmitate non potui, ipsa ea suo sensu & stylo dictarunt, ne oblitione deperirent, ut apto tempore hæc eadem mihi inferret, & emendatiū dictarentur. Quæ cùm mihi legisset, inveni dictorum meorum sensum valde in multis inutilius fuisse permutatum. Unde necesse est, ut tua experientia omni excusatione atque mora cessante, ad ejus monasterium accedat, convenire fratres faciat, & sub omni veritate quantascumque de diversis scriptura chartas detulit ad medium deducant: quas tu suscipe, & mihi celeriter transmette.*

Tripli nodo triplicem aptanius cuneum. 1. Ildefonsi auctoritas facile elevatur, cùm nec oculatum se testem profiteatur nec auritum. Legerat fortè Epist. 22. lib. 10. aut de ea aliquid inaudierat obscurè: Commentarium istum nec legerat, nec verò sciebat extare. Vnus Paterij hac in causa auctoritas multis præponderebat Ildefonsi in Hispania longè post Gregorij mortem tempore degentibus. Cui probabant Commentarium istum nulli praterquam uni Ildefonso cognitum à fine sexti saeculi ad decimum sextum saeculum in tenebris latuisse, & semper ab aliis sancti Gregorij operibus sejunctum nescio quo fato fuisse?

2. Non eo inficias plurimos hujus Commentarij manucriptos Codices in variis Bibliothecis reperiri: Verùm perspecta codicum istorum varietate, quanta sit ipsis habenda fides studiosus lector perpendet. Quidam enim carent titulo, & incipiunt absolute ab illis verbis: *Os sponsi, &c.* Alii habent titulum hujusmodi, *Cantica Canticorum: tacito nomine sancti Gregorii.* In quibus autem legitur nomen sancti Gregorii, dubium non est quin à librariis sit adjunctum. Alii carent Prologo. Alii Prologum quidem habent, sed discrepantem ab edito, & paulò etiam fusiorem. Alii loco capitinis primi proferunt duas Homilias multò prolixiores quām sit illud caput, scilicet usque ad illa verba versiculi 11. *Pulchra sunt genæ tue.* Cætera enim conveniunt cum editis. Notandum porro est variare etiam codices in expositione versic. 15. cap. 1. *Borus Cypri, &c.* ubi in editis ita legitur: *In Engaddi balsamum gignitur, quod cum oleo, Pontificali benedictione chrisma efficitur, quo dona sancti Spiritus exprimuntur.* Quæ verba & in quibusdam manuscriptis reperiuntur: Verùm in antiquissimis & optimæ notæ codicibus non leguntur, nec etiam in primis

edition ut in Parisiensi an. 1523. apud Chevalonium, & in quibusdam aliis. Unde coniicere licet hæc verba non esse auctoris qui Commentarium edidit, sed illius qui Commentarium descripsit. Adiecta autem arbitror ex commentario Bedæ in Cantica Canticorum, qui exponendo eumdem locum ita loquitur: *In vineis Engaddi balsamum gignitur, quod in chrismatis confectione liquori oliuæ admiseri ac Pontificali benedictione solet consecrari, quatenus fideles omnes, cum impositione manus Sacerdotis, qua Spiritus sanctus accipitur, hac unctione signentur.*

3. Duo negamus. Vnum: multos extare manuscriptos alicuius fidei, in quibus hoc opus per Homilias distribuatur. Alterum: huius operis capita posse censeri Homilias; quanquam aliqui ut fucum facerent, isto eas nomine prænotarint. Consulat Lector veras sancti Gregorii Homilias in Ezechiem & in Evangelia, & videbit immane quantum differant. Et verò nulli mirum videbitur nescio quos obscuri nominis exscriptores tales titulos pro suo libito affinxisse, si meminerimus Andream Monachum vivente sancto Gregorio suppositias Homilias sub tanti viri nomine audacter obtrusisse; & quidem Græco idiomate, quod se nescire sanctus Gregorius aperte profitebatur. Si hæc in viridi, quid in arido?

His rite perpensis, nemo est, opinor, qui commentarium hunc Gregorio Magno iure possit adscribere.

